

spadající pod obecnou pravomoc, vznesena byla na soud obchodní, nemůže býti vadou, když předmětná rozepře, která dle § 50 c. ř. s. měla rozhodována býti výhradně jen soudci zkoušenými, projednána a rozhodnuta byla senátem za příbrání soudce odborného z kruhů obchodních, ani žádná strana proti tomu výtky neučinila. Sestavení senátu vymyká se dohodě stran, tu platí bezvýmínečně předpis zákona a proto i ustanovení § 50 ex. ř. má ráz práva donucovacího. Nelze zde proto užiti analogie posledního odstavce § 104 j. n., to tím méně, ano se jedná o vykonávání moci soudní v řízení exekučním, v němž jakákoli dohoda mezi stranami jest neúčinná. Mylně také za to má dovolatel, že sběhnuvši se vada nezakládá zmatečnosti, poněvadž § 50 ex. ř. takové sankce nestanovil. Exekuční řád stanoví v § 78, že, pokud v něm není nic zvláštního stanoveno, platí všeobecné předpisy civilního řádu soudního. Prohlašuje-li tedy předpis § 477 č. 2 c. ř. s. za zmatek, pro který nutno zrušiti rozsudek i vadné řízení, když rozhodující soud nebyl řádně obsazen, platí předpis ten i zde ve sporu přítomném, třeba to § 50 ex. ř. zvláště nestanovil, poněvadž citované zákonné místo určuje jen, jak oproti § 7 j. n. sluší v rozepřích, k nimž exekuční řízení dalo podnět, a jež se před kausálním soudem projednávají mají, rozhodovací soud obsaditi. Nebyl-li tento předpis zachován, jak se stalo právě zde, sběhl se zmatek, který má za následek, co určuje § 477 úvod. věta c. ř. s. a co také odvolací soud vyslovil.

Čís. 184.

Zápis firmy u obchodního soudu odštěpného závodu předpokládá průkaz, že odštěpný (a nikoliv jen hlavní) závod byl dříve zapsán u obchodního soudu hlavního závodu.

(Rozh. ze dne 27. května 1919, R II 59/19.)

Žádost akciové společnosti A o zápis odštěpného závodu do obchodního rejstříku zemského soudu v Opavě byla prvním soudem navrhovatelce vrácena, by prokázala, že odštěpný závod jest již zapsán do rejstříku obchodního soudu v Praze jako obchodního soudu hlavního závodu. Rekursní soud usnesení toto potvrdil, poznamenav, že mínění prvního soudu, že odštěpný závod musí býti napřed zapsán u obchodního soudu hlavního závodu, jest odůvodněno zněním čl. 21 odst. 3 obch. zák., podle kterého se firma u obchodního soudu odštěpného závodu nezapiše, dokud není prokázáno, že u obchodního soudu hlavního závodu zápis již byl vykonán; že mínění toto jest správné, tomu svědčí i ustanovení § 59 zák. o společnostech s obm. ruč., kde jest výslovně nařízeno, že zřízení odštěpného závodu společnosti s obm. ručením jest ohlásiti u soudu závodu hlavního.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolací stížnosti.

Důvody:

Usnesení rekursního soudu, kterým bylo usnesení prvního soudu potvrzeno, ani neodporuje zákonu, ani není zmatečným, a poněvadž zde

tudiž není podmínek § 16 zák. o nesp. říz., jest dovolací stížnost neodůvodněna. K vyvrácení stížnosti dlužno uvést ještě toto: Ustanovení třetího odstavce čl. 21 obch. zák., jímž se nařizuje, že zápis u obchodního soudu odštěpného závodu nelze provést, dokud nebylo prokázáno, že byl proveden zápis u obchodního soudu hlavního závodu, nelze rozuměti ve smyslu stěžovatelem tvrzeném, že tento zákonný předpis se vztahuje na zápis hlavního závodu, a že dle něho musí býti firma závodu, tedy nejdříve hlavního závodu zapsána do obchodního rejstříku. Neboť čl. 21 obch. zák., jenž jedná o firmování odštěpného a nikoliv hlavního závodu, předpokládá, že v době, kdy jde o zápis odštěpného závodu, hlavní závod nejen existuje, nýbrž také jest v obchodním rejstříku svého příslušného obchodního soudu již zapsán. Poněvadž nelze míti za to, že by něco, co jest samozřejmé, bylo ještě zvláště nařizováno, dlužno zmíněnému ustanovení čl. 21 obch. zák. rozuměti tak, že musí býti odštěpný závod napřed zapsán v obchodním rejstříku obchodního soudu závodu hlavního, a pak teprv že lze žádati o zápis firmy odštěpného závodu u obchodního soudu pro něj příslušného. To plyne nejen ze stylisace prvního odstavce téhož článku obch. zákona, v němž se praví, že firma odštěpného závodu musí býti také ohlášena u jeho příslušného obchodního soudu, nýbrž i z účelu, který ustanovením čl. 21 obch. zák. jest sledován, by totiž byla vyznačena souvislost právních vztahů hlavního a odštěpného závodu mezi sebou, při čemž jest zajisté přirozeno a odpovídá povaze věci, že napřed musí předcházeti zápis odštěpného závodu v rejstříku obchodního soudu hlavního závodu.

Čís. 185.

Nemanželský otec není oprávněn k stížnosti do usnesení, jímž odepřel poručenský soud schváliti smír uzavřený mezi nemanželským dítětem a jím ve sporu o uznání otcovství a placení výživného.

(Rozh. ze dne 27. května 1919, R II 60/19.)

Stížnost, kterou vznesl nemanželský otec proto, že poručenský soud (okresní soud v Uh. Ostrohu) odepřel schváliti smír uzavřený v jeho sporu o uznání otcovství a placení výživného, byla soudem rekursním (krajským soudem v Uh. Hradišti) zamítnuta pro nedostatek legitimace stěžovatelovy; neboť do usnesení takového může si stěžovati jen nezletilec, pokud se týče jeho poručenství, nikoli však i nemanželský otec jako osoba třetí, ohledně níž poručenskému soudu žádné schvalování nepřisluší (§ 233 obč. zák.).

Nejvyšší soud nevyhověl dovolací stížnosti.

Důvody:

Usnesení v odpor vzaté jest připojenými k němu důvody, srovnávacími se se zákonem a stavem věci ospravedlněno. Dle §u 9 zák. o nesp. říz. může si sice stěžovati, kdo se pokládá za stížen opatřením prvního